

Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa C

*Pán odpustil vám, proto odpouštějte i vy.
A nadto nade všechno mějte lásku,
neboť ona je svorník dokonalosti. (Kol 3,13n)*

První čtení

1. Samuelova 1,20-22.24-28

Anna počala, a když uplynul čas, porodila syna, dala mu jméno Samuel a pravila: "Od Hospodina jsem si ho vyžádala." Muž Elkana a celá jeho rodina odešli, aby obětovali Hospodinu výroční oběť a (splnili) svůj slib. Ale Anna neodešla. Řekla totiž svému muži: "Přivedu chlapce, až ho odstavím, aby se ukázal před Hospodinem a zůstal tam navždy." Když odstavila Samuela, přivedla ho s sebou do Hospodinova domu v Silo, s tříročním býčkem, s jednou měřicí mouky a s měchem vína; chlapec byl ještě malý. Porazili býka a přivedli chlapce k Helimu. Anna řekla: "Prosím, můj pane, jako že jsi živ, můj pane, já jsem ta žena, která stála tady u tebe a modlila se k Hospodinu. Za tohoto chlapce jsem se modlila, a Hospodin vyslyšel mou žádost, jak jsem ho prosila. A proto také já ho odevzdávám Hospodinu na všechny dny, po které bude živ – je odevzdaný Hospodinu." I klaněli se tam Hospodinu.

Druhé čtení

1 Jan 3,1-2.21-24

Milovaní! Hled'te, jak velikou lásku nám Otec projevil, že se (nejen) smíme nazývat Božími dětmi, ale (že jimi) také jsme! Prpto nás svět nezná, že nepoznal jeho. Milovaní, už teď jsme Boží děti. Ale čím budeme, není ještě zřejmé. Víme však, že až on se ukáže, budeme mu podobní, a proto ho budeme vidět tak, jak je. Milovaní, jestliže nás svědomí neobviňuje, dodá nám to radostné důvěry v Boha a dostaneme od něho všechno, zač prosíme, protože zachováváme jeho přikázání a konáme, co je mu milé. A to je to jeho přikázání: abychom věřili ve jméno jeho Syna Ježíše Krista a navzájem se milovali, jak nám to nařídil. Kdo zachovává jeho přikázání, zůstává v Bohu a Bůh v něm. A že v nás zůstává, poznáváme podle Ducha, kterého nám dal.

Ježíšovi rodiče putovali každý rok do Jeruzaléma na velikonoční svátky. Když mu bylo dvanáct let, vydali se tam na svátky jako obvykle. A když ukončili sváteční dny a vraceli se domů, zůstal chlapec Ježíš v Jeruzalémě, a jeho rodiče to nepozorovali. V domnění, že je ve skupině (poutníků), ušli den cesty; (teprve potom) ho hledali mezi příbuznými a známými. Když ho nenašli, vrátili se do Jeruzaléma a hledali ho. Po třech dnech ho našli v chrámě, jak sedí uprostřed učitelů, poslouchaje a dává jim otázky. Všichni, kdo ho slyšeli, žasli nad jeho chápavostí a nad jeho odpověďmi. Když ho (rodiče) uviděli, celí se zarazili a jeho matka mu řekla: "Dítě, proč jsi nám to udělal? Hle, tvůj otec i já jsme tě s bolestí hledali." Odpověděl jim: "Proč jste mě hledali? Nevěděli jste, že já musím být v tom, co je mého Otce?" Ale oni nepochopili, co jim tím chtěl říci. Potom se s nimi vydal na zpáteční cestu, šel do Nazareta a poslouchal je. Jeho matka to všechno uchovávala ve svém srdci. Ježíš pak prospíval moudrostí, věkem a oblibou u Boha i u lidí.

K zamyšlení

Čtení dnešního dne hovoří o základních rodinných hodnotách té doby. Ideály, o kterých se zde mluví mají platnost i pro dnešní dobu. To, že jejich praktické uskutečnění neodpovídá dnešní době nás vybízí, abychom kreativně hledali nové možnosti, jak žít tyto platné hodnoty v určité konkrétní situaci a vztahu všedního dne. Dnešní svátek nám připomíná, že ve všem našem snažení a v našich bojích, by nám měla být svatá rodina příkladem.

Co ale znamená svatá rodina? V němčině je slovo svatý (heilig) blízké slovu uzdravení (heil). Svatá rodina – zdravá rodina? Stále harmonický život, vytvořený láskyplným prostředím modlitby a radosti? Nemůžeme takový život porovnat s realitou našich rodin a vztahů, které hádkami, nepochopeními a zraněními více či méně ovlivňují každodenní život! "Svatá rodina" – prchavý obraz nebo neuskutečnitelný ideál?

Vyplatí se, abychom si svaté rodiny, se kterou se setkáváme v Bibli, pozorně všimli. Život svaté rodiny začíná velmi komplikovaně: náhlé těhotenství, o kterém je Josef přesvědčen, že je následkem nevěry. Porod za velmi bídných podmínek, pronásledování a útěk před diktátorem (evangelium A). Později čteme o dvanáctiletém Ježíši, který zůstává bez svolení a vědomí rodičů v chrámu (evangelium C). A později, když již jako dospělý začíná učit, snaží se ho rodina zadržet, protože si myslí, že přišel o rozum. Není to tedy žádný idylický, zdravý, bezproblémový a bezkonfliktní svět, který nám tyto příklady ukazují.

Také evangelium B nám ukazuje problémy, které rodinu Ježíše očekávají. Při obětování v chrámu v Ježíši starý Simeon rozpoznává toho, který se stane symbolem odporu a rozdělení, ale současně i světlem k osvícení pohanů a slávou Izraele. Jeho život způsobí, že srdcem Panny Marie pronikne meč a to také proto, že Maria počínání svého syna v tomto životě nerozuměla a mnohé pochopila až po jeho smrti.

Tyto zkušenosti nám svatou rodinu přiblíží. Nejtěžší pro nás je pochopit počínání nejbližších, které se nám často zdá cizí a špatné. V čem nám může svatá rodina být obrazem a v čem nám může dodat odvalu, je její přístup k problémům. Vypořádat se s něčím znamená vzdání se, odcizení a napětí, ale vždy s připraveností být otevřen. Znamená bojovat za "ano" při zmaření životních plánů, ale s důvěrou, že u Boha není nic ztraceného. Rodiče Ježíše nezůstali tohoto boje ušetřeni. S Marií se setkáváme pod křížem a po zmrtvýchvstání. Maria přijala svého syna takového, jaký byl a byla vždy připravena nést bolest, zranění i napětí s hlubokou důvěrou v Boží spásonosný záměr.

Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa C

*Pán odpustil vám, proto odpouštějte i vy.
A nadto nade všechno mějte lásku,
neboť ona je svorník dokonalosti. (Kol 3,13n)*

První čtení

Kniha Sirachovcova 3,3-7.14-17a (řec. 2-6.12-14)

Pán chtěl, aby otec byl od dětí ctěn, a potvrdil právo matky u potomstva. Kdo ctí otce, usmiřuje své hříchy, kdo si váží matky, jako by sbíral poklady. Kdo ctí otce, dočká se radosti na vlastních dětech a bude vyslyšen, když se modlí. Kdo ctí otce, bude dlouho žít, kdo poslouchá otce, občerstvuje svou matku. Synu, ujmi se svého otce, když zestárne, a netrap ho, dokud je živ. Slábne-li mu rozum, ber na něj ohled a nepohrdej jím, když ty jsi v plné síle. Nezapomene se ti, žes měl soucit s otcem, započítá se ti (jako náhrada) za tvé hříchy.

Druhé čtení

Kolosanům 3,12-21

(Bratři a sestry!) Jako od Boha vyvolení, svatí a milovaní projevujte navenek milosrdné srdce, dobrotu, pokoru, mírnost a trpělivost. Snášejte se a navzájem si odpouštějte, má-li kdo něco proti druhému. Pán odpustil vám, proto (odpouštějte) i vy. A nadto nade všechno mějte lásku, neboť ona je svorník dokonalosti. Ať ve vašem srdci vládne Kristův pokoj: k němu jste byli povoláni v jednom těle. Budte (za to) vděční. Kristova nauka ať je u vás ve své plné síle: moudře se navzájem poučujte a napomínejte. S vděčností zpívejte Bohu z celého srdce žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně. Cokoli mluvíte nebo konáte, všecko (dělejte) ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otci. Vy ženy, buďte svému muži podřízeny, jak se to sluší na křesťanky. Vy muži, mějte svou ženu rádi a nechovejte se k ní mrzoutsky. Vy děti, ve všem svoje rodiče poslouchajte, jak se to patří u křesťanů. Vy otcové, nedrážděte svoje děti, aby neztrácely odvahy.

Ježíšovi rodiče putovali každý rok do Jeruzaléma na velikonoční svátky. Když mu bylo dvanáct let, vydali se tam na svátky jako obvykle. A když ukončili sváteční dny a vraceli se domů, zůstal chlapec Ježíš v Jeruzalémě, a jeho rodiče to nepozorovali. V domnění, že je ve skupině (poutníků), ušli den cesty; (teprve potom) ho hledali mezi příbuznými a známými. Když ho nenašli, vrátili se do Jeruzaléma a hledali ho. Po třech dnech ho našli v chrámě, jak sedí uprostřed učitelů, poslouchaje a dává jim otázky. Všichni, kdo ho slyšeli, žasli nad jeho chápavostí a nad jeho odpověďmi. Když ho (rodiče) uviděli, celí se zarazili a jeho matka mu řekla: "Dítě, proč jsi nám to udělal? Hle, tvůj otec i já jsme tě s bolestí hledali." Odpověděl jim: "Proč jste mě hledali? Nevěděli jste, že já musím být v tom, co je mého Otce?" Ale oni nepochopili, co jim tím chtěl říci. Potom se s nimi vydal na zpáteční cestu, šel do Nazareta a poslouchal je. Jeho matka to všechno uchovávala ve svém srdci. Ježíš pak prospíval moudrostí, věkem a oblibou u Boha i u lidí.

K zamyšlení

Čtení dnešního dne hovoří o základních rodinných hodnotách té doby. Ideály, o kterých se zde mluví mají platnost i pro dnešní dobu. To, že jejich praktické uskutečnění neodpovídá dnešní době nás vybízí, abychom kreativně hledali nové možnosti, jak žít tyto platné hodnoty v určité konkrétní situaci a vztahu všedního dne. Dnešní svátek nám připomíná, že ve všem našem snažení a v našich bojích, by nám měla být svatá rodina příkladem.

Co ale znamená svatá rodina? V němčině je slovo svatý (heilig) blízké slovu uzdravení (heil). Svatá rodina – zdravá rodina? Stále harmonický život, vytvořený láskyplným prostředím modlitby a radosti? Nemůžeme takový život porovnat s realitou našich rodin a vztahů, které hádkami, nepochopeními a zraněními více či méně ovlivňují každodenní život! "Svatá rodina" – prchavý obraz nebo neuskutečnitelný ideál?

Vyplatí se, abychom si svaté rodiny, se kterou se setkáváme v Bibli, pozorně všimli. Život svaté rodiny začíná velmi komplikovaně: náhlé těhotenství, o kterém je Josef přesvědčen, že je následkem nevěry. Porod za velmi bídných podmínek, pronásledování a útěk před diktátorem (evangelium A). Později čteme o dvanáctiletém Ježíši, který zůstává bez svolení a vědomí rodičů v chrámu (evangelium C). A později, když již jako dospělí začíná učit, snaží se ho rodina zadržet, protože si myslí, že přišel o rozum. Není to tedy žádný idylický, zdravý, bezproblémový a bezkonfliktní svět, který nám tyto příklady ukazují.

Také evangelium B nám ukazuje problémy, které rodinu Ježíše očekávají. Při obětování v chrámu v Ježíši starý Simeon rozpoznává toho, který se stane symbolem odporu a rozdělení, ale současně i světlem k osvícení pohanů a slávou Izraele. Jeho život způsobí, že srdcem Panny Marie pronikne meč a to také proto, že Maria počínání svého syna v tomto životě nerozuměla a mnohé pochopila až po jeho smrti.

Tyto zkušenosti nám svatou rodinu přiblíží. Nejtěžší pro nás je pochopit počínání nejbližších, které se nám často zdá cizí a špatné. V čem nám může svatá rodina být obrazem a v čem nám může dodat odvalu, je její přístup k problémům. Vypořádat se s něčím znamená vzdání se, odcizení a napětí, ale vždy s připraveností být otevřen. Znamená bojovat za "ano" při zmaření životních plánů, ale s důvěrou, že u Boha není nic ztraceného. Rodiče Ježíše nezůstali tohoto boje ušetřeni. S Marií se setkáváme pod křížem a po zmrtvýchvstání. Maria přijala svého syna takového, jaký byl a byla vždy připravena nést bolest, zranění i napětí s hlubokou důvěrou v Boží spásonosný záměr.